

La tribuna

Sabadell i els 50.000 habitatges socials

Manel Larrosa Arquitecte i urbanista

Per història, i des de fa seixanta anys, Sabadell se situa capdavantera a Catalunya en promoció d'habitatge amb implicació municipal. Superem fins i tot Barcelona i, a finals del segle passat, en època d'Antoni Farrés i d'Antoni Sorolla com a regidor, es va iniciar habitatge municipal de lloguer, un fet avançat a l'època.

Un element central de la política del president Salvador Illa ha estat l'anunci de fer 50.000

habitatges socials. S'ha fet una primera recaptada de solars i se n'està elaborant una de segona. Aquesta primera fase ha obtingut un rendiment d'espai per a 14.762 habitatges, la qual cosa seria un 30% del que s'havia previst. Hi ha dos camins d'execució: l'ajuntament obté finançament i executa el programa en els seus solars, o bé ho promou la Generalitat. Alguna part d'aquestes primeres promocions ja estaven en marxa i potser

l'empenta final ha estat l'accés al finançament, però no tot serà nova promoció. En el cas de Sabadell, ha optat per promoció pròpia i ha posat sobre la taula sol per a la promoció de 347 habitatges.

Les grans xifres dels principals municipis consten a la taula següent.

En temes comparatius, podem començar per avaluar aquesta política. Els 50.000 habitatges equivalen, si els repartim equitativament per tot Catalunya, a 1,25 habitatges per cada mil habitants i any, al llarg de cinc. Llavors, la demanda seria de més de 10.000 a Barcelona, i de més de mil als quatre municipis més grans de 200.000 habitants. Es pot establir, doncs, el dèficit entre allò que cal i el sol ofert. La taula col·loca el llistat dels municipis principals amb l'oferta feta, la població, la necessitat al estàndard mencionat i el dèficit que en sorgeix. A l'última columna hi ha el percentatge ofert respecte al que seria necessari, o sigui, l'esforç realitzat. Barcelona destaca per damunt de tot, amb un percentatge de més de 7.000, tot i que ha mobilitzat sol per a més de 3.000. El cas de Sabadell apareix també en els grans dèficits, només per darrere de Badalona i l'Hospitalet, amb uns

1.000 habitatges de dèficit, ja que ha ofert una quarta part del total que ens caldria. El cas de Terrassa ens supera en oferta, perquè ha mobilitzat més sol, fins al 41% del que li pertocava, quan nosaltres ens hem quedat en el 25%.

Veiem, doncs, que la resposta no es correspon amb la demanda, ja que, potser per sort o circumstàncies favorables, alguns ajuntaments han pogut anar més lluny que altres en aquesta cursa de construir 1,25 habitatges per mil habitants i any al llarg d'un quinquenni.

Queda clar que els municipis més grans són els que plantegen la major part del problema en termes absoluts i segurament és on és més difícil resoldre-ho, però també són ajuntaments amb més capacitat de gestió urbanística. La Generalitat no demana resoldre tota la promoció, només fer l'oferta de sol. En aquest sentit, Sabadell, un municipi que històricament ha fet política d'habitatge, no ha quedat pas en les primeres posicions, sinó en una situació poc lluida. Al nostre entorn, en l'exercici de responsabilitat, ens superen en esforç, i per ordre de més: Castellar, Matadepera, Castellbisbal, Sant Quirze, Terrassa, Palau-solità, Ripoll, Rubí, Sant Cugat i Barberà del Vallès, i poden comptar fins a 91 municipis per davant nostre al conjunt de Catalunya, Barcelona inclosa. En resum, Sabadell no està a l'altura del programa dels 50.000 habitatges i haurem delegat a municipis menors la nostra part al·lòquota de responsabilitat, que és tant com constatar que el govern local no col·labora responsablement amb el de la Generalitat.

Els jutjats de Sabadell i rodalia ordenen uns 335 lloguers a l'any, quasi un al dia... (DS 3-10-2026). En aquest context, s'ha preferit gastar uns milions en obres puntuals en places i aparcaments, a lluir racons, que a crear una substancial oferta de sol. Tot ben endreçat i el problema amagat sota la renovada catifa. Ens en dolem.

En un moment de l'esclat al carrer del problema de l'habitatge, i ara ja en clau d'eleccions espanyoles, la resposta municipal és tremendament curta i pot marcar el tram final de la seva gestió municipal fins a les seves pròpies eleccions.

	sòl ofert	habitants	necessitat	dèficit	% ofert
BARCELONA	3.014	1.713.247	10.708	- 7.694	28%
L'HOSPITALET DE LLOBREGAT	441	292.161	1.826	- 1.385	24%
BADALONA	57	230.642	1.442	- 1.385	4%
SABADELL	347	224.589	1.404	- 1.057	25%
TERRASSA	591	232.676	1.454	- 863	41%
MATARÓ	20	131.183	820	- 800	2%
REUS	149	111.932	700	- 551	21%
SANT CUGAT DEL VALLÈS	204	101.793	636	- 432	32%
LLEIDA	493	147.369	921	- 428	54%
GIRONA	269	108.352	677	- 408	40%
EL PRAT DE LLOBREGAT	29	67.338	421	- 392	7%
TARRAGONA	529	143.260	895	- 366	59%
CERDANYOLA DEL VALLÈS	10	58.747	367	- 357	3%
RUBÍ	167	82.536	516	- 349	32%
SANT BOI DE LLOBREGAT	206	84.503	528	- 322	39%
SANTA COLOMA DE GRAMENET	467	123.250	770	- 303	61%
MANRESA	216	81.123	507	- 291	43%

VÍCTOR CASTILLO